

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

ning, og som samtidig er Genstand for en stadig Udvikling, saaledes at det er nødvendigt at bevæge sig med en vis Forsigtighed.

Paa den anden Side er det fra alle interesseredes Side anerkendt som absolut nødvendigt, at der fra Lovgivningsmagtens Side træffes ordnende Bestemmelser vedrørende dette Forhold. Der har i de senere Aar været rettet talrige Besværinger til Statsadministrationen i Anledning af Forstyrrelser af Radiomodtagning, hidrørende dels fra Motorer eller andre elektriske Maskiner eller Apparater, dels fra Radiolytternes Misbrug af Tilbagekoblingen. Som bekendt er Forholdet det, at blot en enkelt forstyrrende Motor eller en enkelt Lytter, der benytter Tilbagekoblingen paa hensynsløs Maa-de, er i Stand til i vid Omkreds at ødelægge Radiomodtagningen, og i Virkeligheden er der i Øjeblikket neppe nogen Lytter, i hvert Tilfælde ikke i Byerne, som er helt fri for saadanne Forstyrrelser.

Under Hensyn hertil og til den stærke Vækst, der har været i Antallet af Lyttere, — fra 1925—26, da der var 28 000 Lyttere, til 1929—30, da Tallet var steget op til 350 000 Lyttere, og jeg kan oplyse, at de seneste Tal fra 1. December i Aar giver 405 000 Lyttere —, under Hensyn hertil har Ministeriet ment, at Spørgsmaalet om Foranstaltninger til Beskyttelse af Radiolytningen mod disse Forstyrrelser burde optages til Overvejelse og Undersøgelse, og Behandlingen af dette Spørgsmaal har derfor været overdraget et af Ministeriet i anden Anledning, nemlig angaaende Radioantenners Anbringelse og Konstruktion, nedsat Udvalg.

Ifølge den af dette Udvalg til Ministeriet afgivne Beretning har der af Udvalget været foretaget en Række omfattende Forsøg, dels for at søge Aarsagerne til Forstyrrelserne nærmere oplyst og begrundet, dels for at finde Midler til at undgaa disse Forstyrrelser. Resultatet af disse Undersøgelser har Udvalget sammenfattet derhen, at det gennem Apparater, som vil være lidet bekostelige, og som ikke vil medføre nævneværdige Ulemper for de Anlæg, paa hvilke de anbringes, i de allerfleste Tilfælde vil være muligt at fjerne eller dog stærkt begrænse disse Forstyrrelser.

Efter at have konstateret dette har Udvalget ogsaa ment, at man nu ad Lovgivningens Vej burde søge fastsat Bestemmelser om Anvendelse af saadanne støjdæmpende Hjelpeapparater til Beskyttelse af Radiolytningen, og Udvalget har derefter udarbejdet til Ministeren et Forslag til

saadanne Bestemmelser, dels i Form af et kortfattet Lovforslag, nærmest kun tilsiggende at give Ministeren den fornødne Bemyndigelse til at udfærdige saadanne Bestemmelser, dels i Form af et Udkast til saadanne Bestemmelser.

Udvalget har fundet det naturligt at sondre imellem allerede bestaaende Anlæg og Anlæg, der først etableres efter Lovens Ikrafttræden. For de førstnævnte Anlægs Vedkommende, altsaa de bestaaende, finder Udvalget det stemmende med almindelig Retsopfattelse, at Udgifterne ved de støjdæmpende Apparaters Anbringelse bekostes ved Radiolytternes Foranstaltning, blot at Anlægets Ejer er pligtig at finde sig i Apparaternes Anbringelse, medens det for de fremtidige Anlægs Vedkommende bør være Ejerens Sag at bekoste den ommeldte Anbringelse.

Udvalget har i denne Forbindelse henvendt Opmærksomheden paa den tilsvarende Sondring, der gælder, for saa vidt angaar elektriske Stærkstrømsanlæg. Ifølge Lov af 19. April 1907 paahviler det Ejeren af Anlæg, der kan medføre Fare for anden Mands Ejendom eller udsætte Driften af andre allerede bestaaende Virksomheder for Forstyrrelser, at bekoste fornødne Sikkerhedsforanstaltninger, saafremt Faren eller Forstyrrelserne derved kan undgaaes. Yderligere har Udvalget henvist til, at der allerede fra Kommunernes Side rundt omkring i Landet er udvist stor Forstaaelse af disse Bestræbelser for at sikre Radiolytterne mod Forstyrrelser, idet talrige kommunale Vedtægter for Elektricitetsforsyningen ude i Provinsen som Betingelse for Strøml levering har paalagt Ejere ikke alene af nye, men ogsaa af bestaaende Stærkstrømsanlæg at gøre disse støjfri.

I de fremsendte Reglementsbestemmelser havde Udvalget undtaget Svagstrømsanlæg, altsaa Telegraf- og Telefonanlæg, under Hensyn til at disse Anlæg er i Hænderne paa Statsinstitutioner eller koncessionerede Selskaber under Statstilsyn, som maa formodes i saa vid Udstrækning som muligt at ville foretage effektive Foranstaltninger til Forhindring af Forstyrrelser, og af samme Grund havde et Mindretal indenfor Udvalget yderligere villet undtage elektriske Baner og Sporvejsanlæg.

Ministeriet har imidlertid ikke ment at kunne følge Udvalget paa dette Punkt, idet vi er af den Opfattelse, at en Lovgivning paa dette Omraade bør omfatte samtlige elektriske Anlæg, dels fordi Grænsen mellem Strækstrøms- og Svagstrømsanlæg er ret udflydende, dels fordi Støjen fra mange